

De Zonekrant

**KERK
& leven**

Uittreksel artikels 2025 - week 42

HERFST, WIJ EN DE MACHTIG GOEDE....

Verleden nacht deed ik het venster dicht.
Voor de eerste keer na deze zomer kwam er een frisse bries in de kamer. Ik werd wakker. Ik was stil, heel stil en mijn gedachten sluimerden:
'Zou het harde van het zomerseizoen langzaam overgaan in dat zachte van het naseizoen?' Zacht. Zo zacht. Zacht als een fluwelen laken dat geruisloos mij terug toedekt en zegt: 'Slaap nog wat! Het is nog te vroeg om op te staan!'
Deze ochtend, zondag, aan tafel... tof gezelschap - rust - goed geslapen? - pistolets, boterkoeken - koffie - een eekhoorntje aan de keukendeur - straks in peloton gaan bollen met de maten... Ik geniet... God, waar heb ik dit ooit verdient?
Op de velden zijn de boeren aardappelen aan het rooien, de maïs binnen halen en de suikerbieten staan er prachtig bij. We zijn reeds aan het ploegen, aan het gereed leggen en inzaaien van wintergerst en volgende week de tarwe. Hier en daar kleden bomen zich reeds een beetje uit. Wat groen was wordt nu prachtig geel, bruin, rood zelfs met blauwe tinten. Prachtig toch? Ik geniet... God, waar heb ik dit verdiend?
Verandering is merkbaar, overal. Na het écht uitbundige en de hitte van de zomer komt een tijd van inkeer. Door de zachte kilte die er aankomt en het vroegere duister stemmen we terug af op 'binnen'. Vooral in onszelf. Waar eerder geen tijd voor was, dat kan nu naar boven komen. Weer ontdekken we een periode waarin alles stil wordt. We maken tijd en ruimte voor bezinning soms samen met onze vrienden in Christus. Maar de lente, de zomer, de herfst en zelfs de winter is nooit een einde of vaarwel. Integendeel! Net zoals het afscheid van een naaste geen einde is. Ergens en ooit begint het échte leven... bij de Vader. Onder welke vorm dan ook.
Eergisteren nog bij de broers geweest op het veld. Man, hoe machtig waande ik mij op die tractor met

200 PK en een 4-scharige kantelploeg. Tegen 16 KM per uur de vruchtbare grond zacht open scheuren en de riemen mooi tegeneen leggen.

Vandaag

En zo tegen middernacht komen konijnen, hertjes, fazanten, vossen, zelfs af en toe een das rondspringen in het felle licht van de koplampen... zij denken dat het reeds het ochtendlicht is...

Tof en sterk maar eigenlijk is dit maar klein en peanuts tegenover wat de natuur ondertussen doet. Gisteren zag ik dat er reeds serieuze nieuwe botten staan op onze rododendrons...

Vandaag

Wie of Wat zijt Gij toch? En zo machtig om dit alles zo goed te beheren? God, Vader, In de hitte van de zomer, toen wij nog druk met de oogst en andere dingen bezig waren zorgde Gij al voor een nieuwe lente, voor een verwachting, voor hoop en vernieuwend geloof. Dit wordt vast en zeker weer genieten...

Dank, dank U voor alles !

Oktober 2025

Ludo Van Assche .

Lente 2026

Zomer 2026...

PRAATCAFÉ DEMENTIE

Do 20 nov.
2025

19u30 -
21u30

Escapegame

'DE TREIN VAN EDGARD'
Zoek mee naar de ontbrekende puzzelstukken uit het levensverhaal van Edgard en leef je in de situatie van iemand die leeft met dementie.

LOCATIE: WZC HESTIA, ZIJP 20, 1780 WEMMEL

INSCHRIJVEN VIA EUREKA@WEMMEL.BE OF 02/462.18.00

EEN SAMENWERKING VAN LOC EUREKA EN WZC HESTIA

V.z. J. Amundt-Hermans, p.a. 3041 De Bunderwede 11, 1780 Wemmel & J. Janssens, WZC Hestia, Zijp 20, 1780 Wemmel

DE HEILIGE GEEST: ZIJ

Al een paar keren heeft Johan hier met enige verwondering gekeken naar enkele vrouwelijke kantjes van ons toch hoofdzakelijk mannelijk getinte geloof. Groot was onze **verbazing** wanneer Linda en ik onlangs op een tentoonstelling in Trier een voorstelling onder ogen kregen van de heilige Geest ... als vrouw.

Het Museum am Dom heeft een (kleine) tentoonstelling gewijd aan “Das Konzil von Nizäa und das Christusbild”, dit naar aanleiding van het eerste concilie van Nicea in het jaar 325, nu 1700 jaar geleden. De tentoonstelling was opgebouwd rond de geloofsbelijdenis van Nicea, die nog steeds gebeden wordt. En hierin komt uiteraard de heilige Drievuldigheid ter sprake.

Een van de eerste beelden die de bezoeker te zien kreeg, was een foto van een plafondschildering uit de kerk van Sint-Jacobus uit Urschalling, aan de Chiemsee in Beieren.

© Linda Verdickt

Het fresco dateert uit de 14de eeuw, en stelt de heilige Drievuldigheid voor. Er zijn drie bovenlichamen te zien, die ontspringen uit één onderlichaam of onderstam. De hele figuur heeft in

totaal slechts twee armen, en de aureolen rond de drie hoofden vloeien in elkaar, en worden verbonden door de uiteinden van een kruis. We zien een oudere man met witte baard, een jongere met bruine baard, en daartussen duidelijk een vrouw. En sommigen menen in het onderlichaam duidelijk een vulva en een penis te herkennen.

De begeleidende tekst maakt de bezoeker er op attent dat het Hebreeuwse woord “ruach”, dat kan vertaald worden als “geest”, “adem”, “bewogen lucht”, en dat staat voor de scheppende kracht van God, vrouwelijk is. Dit werd in het Grieks vertaald als “pneuma”, wat onzijdig is, en later in het Latijn als “spiritus”, wat mannelijk is. Hier worden verder geen conclusies uit getrokken. Maar we lezen verder wel de bedenking : “Waarom zou God in beelden en metaforen uitsluitend in mannelijke categorieën en uitsluitend uit mannelijk perspectief beschreven worden ? Is het niet nodig om ook vrouwelijke categorieën en perspectieven uit te beelden om over de al-omvangrijkheid van God te kunnen spreken ?”

Ons godsbeeld stamt inderdaad uit een patriarchale samenleving. En men is in de loop van de geschiedenis blijkbaar toch wel op zoek gegaan naar een vrouwelijke component van onze God. Blijkbaar zijn er hele boeken over geschreven, zoals bv. “Der heilige Geist als weibliche Gestalt im christlichen Altertum und Mittelalter : Eine Untersuchung von Texten und Bildern”, uitgegeven door Verena Wodtke-Werner in 1994 - ik heb het werk niet gelezen.

Wij zijn en blijven zoekende mensen.

Buitenaanzicht van de Romaanse kerk van Urschalling
© Wikipedia Commons

Constant

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van: ZEVENENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

ALS GE EEN GELOOF HADT

Evangelie (Lucas 17, 5-10)

De apostelen zeiden tegen de Heer : “Geef ons meer geloof.” De Heer zei : “Als jullie geloof hadden als een mosterzadje, zouden jullie tegen die moerbeiboom zeggen: ‘Trek je wortels uit de grond en plant jezelf in de zee !’ En hij zou jullie gehoorzamen.

Als iemand van jullie een knecht heeft die ploegt of de kudden weidt, dan zal hij, wanneer die thuiskomt van het land, toch niet tegen hem zeggen : ‘Kom aanliggen en eet mee’ ? Zal hij niet veel eerder tegen hem zeggen : ‘Maak iets te eten voor me klaar, doe je gordel om en bedien me terwijl ik eet en drink, en daarna kun je zelf eten en drinken’ ? Hij bedankt de knecht toch niet omdat die gedaan heeft wat hem is opgedragen ? Hetzelfde geldt voor jullie : wanneer jullie alles gedaan hebben wat jullie is opgedragen, zeg dan : ‘Wij zijn maar eenvoudige knechten, we hebben enkel onze plicht gedaan.’”

Op 4 oktober, gisteren, was het de feestdag van Sint-Franciscus. Hij stierf 799 jaar geleden. De orde die hij in het leven geroepen heeft, de franciscanen, heet officieel de : “minder-broeders”, “fratres minores”. Het zijn geen monniken in rijke abdijen, kanunniken in prachtige kerken, of eenzame eremieten in de woestijn, maar mindere-broeders. En Franciscus wilde dat een minder-broeder iedereen zou beschouwen als zijn “meerdere”, als “meerdere-broeder”.

De minderbroeders leefden tussen het volk, dienend, priester of leek, gestudeerd of ongeletterd. Ze hadden geen enkel bezit, zelfs geen vaste woonplaats. Ze trokken rond, en hielpen daar waar het nodig was. Hun idealen waren : armoede, broederschap, vrede, en de mindere zijn. En Franciscus vond zichzelf maar een gewone dienstknecht, die deed wat hij moest doen, en daarmee punt gedaan.

Wanneer Franciscus zijn rijke familie en zijn stad verliet, heeft hij zijn chique kleren uitgetrokken, en is naakt de stad uitgestapt. Hij wilde zich letterlijk ‘bekleden met een nieuwe mens’, zoals we in een van onze oude liederen zongen. Sint-Franciscus ging naar plaatsen en situaties waar anderen liefst ver van weg bleven. Hij ging in gesprek met hen die aan de rand van de maatschappij stonden : armen, melaatsen, simpele duiven, dieven (eksters), woekeraars (kraaien), de wolf van Gubbio waarvan iedereen bang was, de sultan die beschouwd werd als de duivel zelf...

En zoveel eeuwen later, op 13 maart 2013 wordt Jorge Mario Bergoglio verkozen tot nieuwe paus. Hij is de 266ste paus van de katholieke kerk, maar de eerste die de naam Franciscus aangenomen heeft.

Net zoals Sint-Franciscus, vond ook paus Franciscus dat de kerk haar chique kleren moet uittrekken, dat gebaar van Franciscus moet herhalen, met al wat dit betekent. En dit betekent dat de kerk een arme kerk moet zijn voor de armen.

De kerk moet een simpele kerk zijn voor gewone mensen. “Buona sera”, zo begroette Franciscus de mensen op het Sint-Pietersplein na zijn verkiezing, net zoals Franciscus de mensen in Pogge Bustone begroette met “buon giorno, buona gente”.

En paus Franciscus stapte letterlijk in de voetsporen van de heilige Franciscus. Hij bezocht bv Lampedusa, en waste de voeten van gevangenen.

En zo’n levenswijze maakt van u een gelukkig en vreugdevol mens. Die vreugde vinden we bij de heilige Franciscus in bijna al zijn gebeden, vooral in zijn zonnelied. Hij bidt niet, hij zingt !

Ook paus Franciscus hechtte veel belang aan de levensvreugde die voortvloeit uit het evangelie. Net als Franciscus vond hij dat christenen zich moeten laten opmerken door hun levensvreugde. Die vreugde doet ons op een authentieke manier getuigen van Gods ‘Blijde Boodschap’. Vreugde is een teken van hoop, vertrouwen, en vrijheid.

Wij zijn maar simpele knechten. Maar als we gewoon doen wat Jezus vraagt, dan zullen we vreugdevolle getuigen zijn van de Blijde Boodschap, in een vredevolle wereld voor iedereen. Alleluia !

© Linda Verdictt

Verdere beschouwing:

Ik heb een vriend – een verstandige man – die ooit gezegd heeft : “Als ge gelooft dat uw frigo de afwas doet, dan doét hij het. Alleen : ge moet het hard genoeg geloven.”

“Geef ons meer geloof”, vragen de apostelen. En wat antwoordt Jezus ? Hoe klein uw geloof ook is, twee keer niks, een mosterdzaadje, en ge zegt tegen een moerbeiboom : ‘Plant uzelf in zee’, wel : dan loopt die moerbeiboom – een meter dik, vijftien meter hoog, met lange wijdvertakte takken en wortels van meer dan vier meter diep – hier de ring op naar Oostende, om daar in het zoute zeewater te gaan gedijen. Surrealistisch, even surrealistisch als de frigo die uw afwas doet. En er is absoluut geen verhouding tussen dat piepklein geloof en het effect dat het zou veroorzaken.

Wat is ‘geloof’ ? Ge kunt er niet op zitten, ge kunt er niet in wonen, ge kunt het niet opeten, ge kunt er niets mee kopen... En toch zijn er miljoenen mensen op aarde die ‘geloven’.

Geloof is iets dat niet van jezelf komt, maar dat gegeven wordt.

Geloof is iets dat groeit, doorheen dienstbaarheid aan de mensen.

Geloof is “ja” zeggen.

Geloof is iets om te doen, om waar te maken.

En misschien is het wel dit laatste dat Jezus hier wil zeggen, zoals een beetje blijkt uit zijn antwoord op de vraag van de apostelen.

Groeien in geloof, kan dat eigenlijk wel. Misschien stellen de apostelen niet de juiste vraag. Geloven en vertrouwen kent volgens Jezus geen maat. Je kan het

niet toegediend krijgen in bepaalde doses. Je gelooft, of je gelooft niet.

Het komt er wel op aan dit geloof werkzaam te maken. En hierin kunnen we wél groeien – zoals Luc Devisscher schrijft.

De boodschap van het evangelie is geen fabeltjeskrant, maar roept op om bergen te verzetten. Dat kan, als je gelooft in de kracht van het evangelie. Dus : vraag niet om meer geloof, maar om de kracht om dit geloof waar te maken, om te doen wat we moeten doen.

Geloven en vertrouwen maakt het onmogelijke denkbaar. “Onmogelijk” staat niet in het woordenboek van christenen. Geloven richt zich op het schijnbaar onbereikbare. Laat dus dat mosterdzaadje maar aan het werk, en doe wat de Heer je opdraagt.

*En Jezus was een visser
die het water zo vertrouwde
dat Hij zomaar over zee liep,
omdat Hij had leren houden
van de golven en de branding
waarin niemand kan verdrinken.
Hij zei : Als men blijft geloven,
kan de zwaarste steen niet zinken.
Maar de hemel ging pas open
toen zijn lichaam was gebroken.
En hoe Hij heeft geleden,
dat weet alleen die Visser aan 't kruis.
En je wilt wel met Hem meegaan,
samen naar de overkant.
En je moet Hem wel vertrouwen,
want Hij houdt al jouw gedachten in zijn hand.*

(Herman Van Veen, “Suzanne”)

Constant

Overleden

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Mevr. Louise Van Hemelrijck, weduwe van Albert De Pooter.

Geboren te Brussegem op 28 juli 1928, en overleden te Asse op 29 september 2025.

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Mevr. Joëlle Philippart, geboren te Etterbeek op 22 april 1961 en overleden te Anderlecht op 19 september 2025

Mogen zij rusten in Gods vrede

Vieringen van de komende zondagen

Achtentwintigste Zondag door het jaar

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

De Sint-Annakapel is in de winterperiode elke zondag open van 9u tot 16u

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 12 oktober

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 12 oktober

09.00u : Eucharistieviering

Intentie: René en Ronny De Ridder

Lector: Sarah Sneyers

RELEGEM, Sint-Jan de Doper

Zondag 12 oktober

10.30u: Dienst Woord en Communie

Intentie: Jgt. Gerard Heiremans

Lector: Maaren Bloemen

Misdienaars: Lirane en Eurielle

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 11 oktober

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 12 oktober

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 12 oktober

10.30u: Eucharistieviering

Intentie: Jaarmis Wivine Merens,

Jaarmis Guido Goeman,

Joannes Van Rode, echtgenoten Adolf Van Rode-

Marie Vervueren, Willem Goeman, familie Goeman-

Van den Broeck,

echtgenoten Jan De Wachter-Francine Van den

Broeck, echtgenoten Herman Van den Broeck-Maria

Van der Slagmolen, Raymond Saerens, Luc Evrard,

Familie De Moor

Negenentwintigste Zondag door het Jaar

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

De Sint-Annakapel is in de winterperiode elke zondag open van 9u tot 16u

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 19 oktober

17.00u : Eucharistieviering

Deze eucharistieviering gaat door om 17.00 u (en niet om 09.00 u zoals gewoonlijk).

De viering wordt opgeluisterd door de harpiste Anne Zeuwts. Na de eucharistieviering kan worden deelgenomen aan een korte herfstwandeling van ongeveer 2 km, gevolgd door een gezellig samenzijn met een drankje.

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 19 oktober

Geen viering

RELEGEM, Sint-Jan de Doper

Zondag 19 oktober

10.30u: Eucharistieviering

Intentie: Jean-Claude Rega, echtg. van Rita Steels

Lector: Catechisten en vormelingen

Misdienaars: Seline en Jinte

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 18 oktober

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 19 oktober

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 19 oktober

10.30u: Dienst Woord en Communie